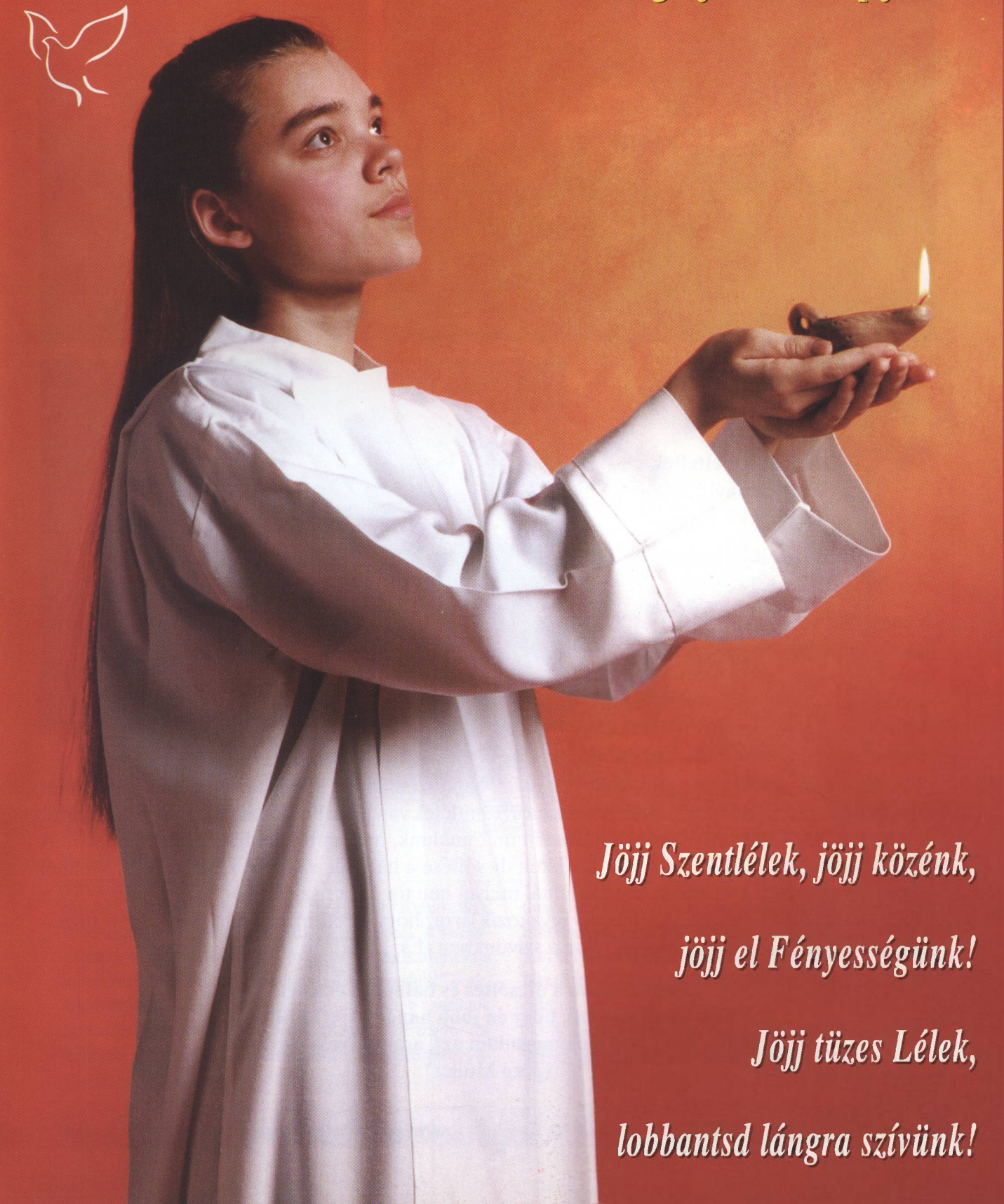
XI. évf. 3. szám 1999. május-június

MARANA THA

Jöjj el, Uram! Jel 22,20

A Katolikus Karizmatikus Megújulás lapja

Jöjj Szentlélek, jöjj közénk,

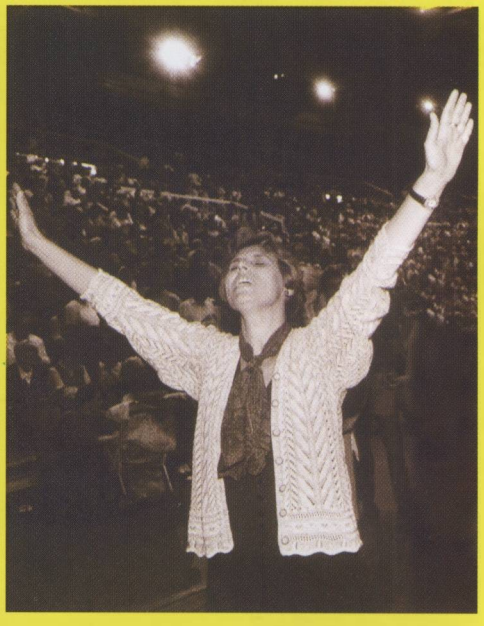
jöjj el Fényességünk!

Jöjj tüzes Lélek,

lobbantsd lángra szívünk!

1. Az Egyház közössége - dicsőítő közösség

„Valamennyien elteltek Szentlélekkel."
(ApCsel 2,4)

„Magasztalták Istent"
(ApCsel 2,47)

Jézus gyakran dicsőítette Atyját. Ha úgy akarunk imádkozni, ahogy Jézus imádkozott, akkor a dicséret lesz imádságunk központi része. Szent Ágoston szerint az érett kereszténynek az a jellemvonása, hogy szükségesnek érzi dicsérni Istent.

A dicsőítő ima mélysége csak akkor tárul fel, ha készen állunk a Szentlélek dicsőítő jelenlétét szívünkbe fogadni (Róm 5,5). A dicsőítésben a Szentlélek van jelen bennünk, mint isteni dinamika. A dicsőítő ima kegyelmi ajándék, amit nem mi csinálunk, hanem elfogadjuk a Szentlélektől. A zsoltárok bevezetnek a dicsőítő imába. Isten dicsőítése a hálatelt szeretet kifejezése is. Mennél jobban átadja magát valaki az Úrnak, annál mélyebben tör fel a tiszta szívből a dicsőítés, mint a Lélek lángolása (Róm 12,11). Jézus vágyakozik arra, hogy Isten magasztalásának ez a tüze – melyet Ő hozott nekünk – felgyulladjon a szívünkben (Lk 12,49).

„Megértettem a dicsőítés és hálaadás értékét.
Nem arról van szó, hogy én jobb hangulatba kerüljek,
hanem, hogy Istennek megadom azt, amivel Neki tartozom."
(Jörg Müller)

A mennyei Atya vár téged

A SZÜLŐI ELFOGADÁS

Egy teljesítmény-orientált világban élünk. Az elfogadás mindig feltételhez van kötve – ha bekerülsz a focicsapatba, ha jó bizonyítványt hozol haza az iskolából, ha csinos vagy, ha sok pénzed van, ha győzöl – **akkor** elfogadnak, akkor „szeretnek". De Isten szeretete mindig **feltétel nélküli**. Az Ő szeretete nem függ a teljesítményünktől. Azért szeret, mert **Ő maga a szeretet**. Isten ígéretei ugyan általában feltételhez vannak kötve, a szeretete azonban feltétel nélküli. Ez azt jelenti, hogy mivel Isten maga a szeretet, és mivel így döntött, semmit sem kell tennünk ahhoz, hogy a szeretetét kiérdemeljük. Csak oda kell jönnünk Hozzá, és elfogadni a szeretetét, de nem kell előtte szentekké válnunk. Úgy jöhetünk, ahogy vagyunk. Légy te is őszinte Istenhez! Örömmel megbocsát. Ő már korábbi lázadásod mélységeiben is szeretett téged.

Lehet, hogy képtelen vagy elfogadni Isten szeretetét. Az igazi szeretet-kapcsolat azt is magában foglalja, hogy szeretetet adunk és kapunk. Képzeld el, mit éreznék, ha egy nap romantikus hangulatomban elhatároznám, hogy veszek a feleségemnek egy csokor virágot, és miután átadtam neki a következő szavak kíséretében: „Sally, szeretlek!" – akkor ő szaladna a pénztárcájáért, hogy kifizesse a virágok árát. Természetesen nem akarom, hogy ezt tegye. Inkább azt szeretném, ha szeretetemre ő is szeretettel válaszolna. Azt szeretném tudni, hogy ő ugyanúgy érez-e irántam.

Hogyan válaszolsz Istennek, amikor egyszerűen azt mondja: „Szeretlek." El tudod-e fogadni Isten szeretetét anélkül, hogy egyből buzgó cselekvésbe kezdj azért, hogy azt kiérdemeld? Az emberi békesség és megelégedettség egyik legnagyszerűbb kifejezője az édesanyja ölében szoptatás után alvó kisbaba képe. A kicsi már nem sír, nem követelődzik, békésen pihen a szerető karok ölelésében. Mély, édes megelégedettség árad az altatódalból, amit az édesanyák ilyenkor dúdolni szoktak.

A Bibliában Szofóniás próféta leírja, hogy Isten szívét is hasonló érzések töltik meg irántunk: „*Veled van*

Istened, az Úr, Ő erős és megsegít. Boldogan örül neked, megújít szeretetével, ujjongva örül neked." (Szof 3,17)

Isten szeret. Egész életedben bizonyítanod és küzdened kellett. Már kis csecsemő korodban is a többi kisbabával hasonlítottak össze. Azt mondták, „túl kövér" vagy „túl sovány" vagy, az „ő lábát" vagy „ő orrát" örökölted. De Isten egyszerűen gyönyörködött abban, hogy milyen különleges lény vagy, és most is ezt teszi.

Igen, valóban sok feladat vár még rád életed során. Lesz olyan idő, amikor Isten elvezet annak a felismerésére, hogy bűn vagy önzés van életed bizonyos területein. És ezeket meg kell változtatni, és alá kell rendelni az Ő akaratának. Isten azonban nem mindig követel változásokat. Ismeri képességeink határát, és ad kegyelmet és erőt, hogy meg tudjuk tenni azokat a dolgokat, amelyeket tőlünk kér. Isten ugyanis gyöngéd és könyörületes. Legtöbbször csak ennyit mond: „Szeretlek." Még akkor is szeret, amikor megszomorítjuk azokkal a dolgokkal, amiket tettünk. A gyermekeim tanultak egy éneket, amely jól kifejezi, milyen hatalmas az Isten szeretete:

Jézus szeret, ha jót teszek,
hogy örömére legyek.
Jézus szeret, ha rossz vagyok,
bár szíve ettől sajog.

A SZÜLŐI BESZÉLGETÉSEK

Nehéz mások szemébe nézned? Talán csak akkor néztek a szemedbe a szüleid, amikor összeszidtak vagy kritizáltak?

A nyílt, meleghangú beszélgetés gyakran nehéz sok szülő, különösen a férfiak számára. De Isten minden helyzetben szeretetét akarja közölni velünk. Sőt, annyira szeret minket, hogy *„egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz Őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen"* (Jn 3,16).

Egy lány egyszer azt mondta nekem, hogy nem tud imádkozni. Úgy tűnt neki, hogy a menny olyan, mint egy betonfal. Nem emlékezett rá, hogy Isten hangját valaha is meghallotta volna a szívében. Amikor együtt imádkoztunk, rájött, hogy úgy látja Istent, mint az édesapját, aki ugyan jó ember volt, de nagyon csendes, visszahúzódó. Nagyon ritkán szólt a gyermekeihez, és soha nem mondta nekik, hogy szereti őket. Amikor aztán elismerte, hogy édesapja ezen a területen gyenge volt, sőt azt is, hogy tulajdonképpen cserben hagyta őt, könnyebben meg tudott neki bocsátani, és elfogadni olyannak, amilyen volt. Ez egy teljesen új dimenziót nyitott meg Istennel való kapcsolatában. A szíve megtelt hittel, és már tudott imádkozni, mert tudta, hogy Isten meghallgatta őt. Ezután ő is meghallotta Isten hangját a szívében.

Ha ráébredsz, hogy szüleid valamilyen gyengesége, hibája akadályozott eddig az Istennel való kapcsolatban, vidd ezt az Úr elé! Meg kell bocsátanod mindazoknak, akik megbántottak! Ha ezt nem teszed meg, eltölt a keserűség, és nem tudsz Istennel békességre jutni. Lásd be azt is, hogy nem vagy egyedül! Még nem találkoztam tökéletes emberrel, vagy olyan szülővel, aki soha ne követett volna el hibákat. Mindenki elszenvedett valamilyen sérülést az életben. Az a fontos, hogy megismerjük, kicsoda valójában Isten, és ne saját **elképzeléseink** szerint gondoljunk Rá. Ő a tökéletes szülő! Mindig szeretettel fenyít. Hűséges, nagylelkű, kedves és igazságos. Mivel szeret téged, arra vágyik, hogy időt tölthessen veled. Azt szeretné, ha elfogadnád az Ő szeretetét, és tudnád, hogy számára nagyon kedves és értékes vagy. Szeretnéd elfogadni Isten szeretetét? Kész vagy megnyitni Előtte a szívedet, hogy személyes, közvetlen kapcsolatba kerülj igazi Atyáddal? Ő türelmesen várja, hogy közeledj Hozzá!

A MENNYEI ATYA VÁR TÉGED

A mennyei Atya arra vár, hogy „haza" térjünk. Bármilyen problémád van, bármire van szükséged, az Atya arra vár, hogy visszatérj Hozzá! A Biblia azt mondja: *„Azért vár az Úr, hogy könyörüljön rajtatok és azért felséges Ő, hogy megkegyelmezzen nektek"* (Iz 30,18). Egy másik helyen ezt olvassuk: *„Nem tudjátok, hogy az Isten jósága megtérésre indít?"* (Róm 2,4)

Az Atya vár!

Annyira szerette a fiát, hogy mikor az hazament, nem ítélte el, hanem megbocsátott neki és nagy lakomával ünnepelte meg a hazajövetelét! Milyen nagyszerű apa! Ha figyelmesen olvassuk végig a példázatot, láthatjuk, hogy az apa nemcsak vár, az apa szalad a fiú elé. Mikor meglátja fáradt, piszkos, bűnös fiát bátortalanul közeledni az úton, mert nem tudja, hogyan fogadja majd az apja, kitárt karokkal szalad elé és átöleli. Nincs semmi fenntartás a szívében a fiú ellen, aki vétkezett. Tökéletesen megbocsát. Túlárad az öröme (Lk 15,11-32).

Látjátok, milyen szeretettel szeret minket az Atya! Gyermekeinek szólít, azt mondja: „fiam", „leányom". Hercegek és hercegnők vagyunk. A Királyhoz tartozunk. Ő a mi Atyánk! Nem kényszerít, hogy az Övéi legyünk. Mi dönthetünk és ha fellázadunk és önző mó-

don cselekszünk, akkor sem hidegül el tőlünk, nem keményedik meg, nem hagy magunkra. Bánkódik miattunk és vár ránk. Minden nap figyel és várja, hogy hazatérjünk. És mikor végre hazatérünk, nagy, örömteli lakomával ünnepli meg.

Nem nézi el lázadásunkat és önzésünket. Mélyen elszomorítja, mikor látja, hogyan sebezzük meg magunkat és másokat. Hibát követünk el és ezt tudjuk is, mert olyan sokszor elmondta. Az Ő szomorúsága, megtört szíve, könyörületessége és készsége, hogy továbbra is szeret, ami végül megnyeri a szívünket. Ha ismerjük, akkor szeretjük. És ha szeretjük, akkor engedelmeskedünk Neki.

Nem szabad azt gondolnunk, hogy mivel ennyire szeret, a szeretete gyenge vagy érzelgős. Ő erős! A szava olyan, mint az oroszlán ordítás. Nagy erő van abban is, ha hallgat – akik ismerik, azok tudják, hogy ez így van! Nem egy üres isten. A gonosz iránti gyűlölete nem tűr semmiféle kétszínűséget, de könyörületessége végtelen azok iránt, akik látják, hogy szükségük van Rá. Ő látja a szíveinket. A legrejtettebb gondolatainkat is ismeri. Nagy biztonságot jelent ezeknek a tiszta szemeknek az átható pillantása azok számára, akik őszintén az Ő családjába akarnak tartozni.

A Biblia sokféle módon írja le ránk váró Atyánk tulajdonságait. Nem vádolhatjuk igazságtalansággal. Bár sokan Őt hibáztatják problémáik és sebzettségeik miatt, az Ő jelleme tökéletes! Vizsgáljunk meg csak néhányat ezek közül a tulajdonságok közül, amelyeket a Biblia Istenről ír.

1. **Teremtő**

   Saját képére és hasonlatosságára teremtett minket, és szabad akaratot adott, hogy eldönthessük, hogyan válaszolunk az Ő szeretetére.

   „Mert Őbenne élünk, mozgunk és vagyunk... mert az Ő nemzetsége is vagyunk" (ApCsel 17,28).

   „Uram, Atyánk vagy Te, mi sár vagyunk, és Te a mi alkotónk, és kezed munkája vagyunk mi mindnyájan" (Iz 64,7).

2. **Gondoskodó**

   Szívesen gondoskodik fizikai, érzelmi, értelmi és lelki szükségeink betöltéséről.

   „Ha azért ti gonosz létetekre tudtok a ti fiaitoknak jó ajándékokat adni, mennyivel inkább ad a ti mennyei Atyátok jókat azoknak, akik kérnek Tőle? (Mt 7,11)

3. **Barát és tanácsos**

   Szeretne közvetlen barátságba kerülni velünk és bölcs tanácsokat, útmutatást adni.

   „Ifjúságomnak Te vagy vezére!" (Jer 3,4)

   „És hívják nevét: csodálatosnak, tanácsosnak, erős Istennek, örökkévalóság Atyjának, békesség fejedelmének" (Iz 9,6).

   „Tanácsoddal igazgatsz engem" (Zsolt 73,24).

4. **Fenyítő**

   Szeretettel kiigazít és fegyelmez bennünket.

   „Fiam, ne kicsinyeld le az Úr fenyítését, s ne csüggedj el, ha korhol, mert megfenyíti az Úr, akit szeret, s megostorozza minden fiát, akit befogad... Ha fenyítés nélkül maradtok... akkor fattyak vagytok, nem fiak... A jelenben ugyan minden fenyíték inkább szomorúságot okoz, mint örömet, később azonban az igaz élet és a béke gyümölcsét hozza annak, aki elviselte." (Zsid 12,5-6.8.11)

5. **Megmentő**

   Megbocsátja gyermekei hibáit és bukásaikat, gyengeségeiket is jóra fordítja, megmenti az elveszetteket.

   „Könyörülő és irgalmas az Úr, késedelmes a haragra és nagy kegyelmű... Amilyen távol van a napkelet a napnyugattól, olyan messze veti el tőlünk a mi vétkeinket. Amilyen könyörülő az atya a fiakhoz, olyan könyörülő az Úr az Őt félők iránt." (Zsolt 103,8.12-13)

6. **Vigasztaló**

   Gondja van ránk és a szükség idején megvigasztal.

   „Áldott az Isten és a mi Urunk Jézus Krisztusnak Atyja, az irgalmasságnak atyja és minden vigasztalásnak Istene" (2Kor 1,3).

7. **Védelmező és szabadító**

   Oltalmazza, megvédi és megszabadítja az Ő gyermekeit.

   „Aki a Felségesnek rejtekében lakozik, a Mindenhatónak árnyékában nyugszik az. Azt mondom az Úrnak: Én oltalmam, váram, Istenem; Őbenne bízom! Mert Ő megszabadít..." (Zsolt 91,1-3)

8. **Atya**

   Meg akar szabadítani a hamis istenektől, hogy Ő lehessen az édesatyánk.

   „És leszek néktek Atyátok, és ti lesztek nékem fiaimmá és leányaimmá, azt mondja a mindenható Úr" (2Kor 6,18).

9. **Az apátlanok Atyja**

   Gondoskodik az otthontalanokról és az özvegyekről.

   „Árváknak atyja, özvegyeknek bírája az Isten az Ő szentséges hajlékában. Isten hozza vissza a száműzötteket." (Zsolt 68,6-7)

10. **Szerető Atya**

Jézus Krisztusban kijelentette magát nekünk és rajta keresztül meg akar békülni velünk.

„Mert maga az Atya szeret titeket, mivelhogy ti szerettetek engem és elhittétek, hogy én az Istentől jöttem ki" (Jn 16,27).

A Bibliában még sok kifejezést találunk, melyek Isten atyai tulajdonságait írják le. Felsorolok néhányat az igehelyekkel együtt, hogy ki tudd keresni és el tudj gondolkodni csodálatos Istenünk jellemvonásain! Ő:

Türelmes	Zsolt 78,35-39
Megértő	Jn 2,1-11; 19,25-27
Szent	Jn 2,13-22
Mindentudó	Jn 2,23-25
Könyörületes	Lk 19,1-10
Érzékeny	Lk 8,40-48
Gondoskodó	Mt 9,35-38
Gyöngéd	Jn 12,1-8
Kegyelmes	Jn 4,7-27
Megbocsátó	Jn 8,1-11
Igazságos	MTörv 32,4-5
Szerető és kedves	Kiv 34,6-7
Irgalmas	Sir 3,23; Lk 23,29-43
Figyelmes	Lk 18,15-17
Bőkezű	Mt 14,13-21; 15,30-38
Erős	Mt 17,14-21
Bölcs	Mt 17,24-27
Hatalmas	Mk 4,35-41
Szeretetteljes	Lk 6,27-36

Mindazok ellenére, amit a Biblia ír Isten szeretetéről és igazságosságáról, volt egy idő az életemben, amikor tiszteltem ugyan, de nem szerettem. Sőt féltem Tőle hatalma miatt, de nem szerettem jóságáért.

Mikor túl néztem saját Istenről alkotott elképzeléseimen, vitatkozási és érvelési vágyaimon, és kértem Istent, hogy mutassa meg nekem, hogyan látja az én önzésemet, akkor kezdtem Istennel mélyebb kapcsolatba kerülni.

Akkor ismertem meg igazán Isten megtört szívét.

Floyd McClung: Isten atyai szíve – III.

A feltétel nélküli önelfogadás

A feltétel nélküli önelfogadás meglehetősen nagy falakba ütközik. Mindjárt elsőként említhetők a gyermekkori élmények: neveltek minket. Minden nevelési aktus egy másodlagos üzenetet is hordozott: veled nincs minden rendben. Minden szülői kritika, még ha jogos is volt, ezt az üzenetet is sugalmazta. Így a bennünk egyre növekvő örömhöz, hiszen a szüleink örültek nekünk, ürömként egy másik üzenet is vegyült: valami azért nincs velem rendben.

A mai tömegtársadalom ismeri és gyakorolja a szelíd erőszak különböző formáit. Közép- és felsőbb iskolákban bizonyos osztályokban az elismertség és elfogadás alapfeltétele a márkás ruhák viselése. Előírják, hogy bizonyos témákról hogyan vélekedjen az ember. Vannak az Egyházon belül is olyan körök, ahol a pápa kritizálása szinte kötelesség. Más közösségekhez szorosan hozzátartozik egy bizonyos stílus, ahogy a nőkről beszélnek. Vannak dolgok, amelyeket „el kell olvasni" és „meg kell nézni". A tömeg mindenhol behajtja a sarcot. Aki ellenáll a tömegnek – és ez vallásos környezetben is előfordul –, az elszigetelődik és kirekesztés lesz a büntetése. A tömegszellem rendkívül erős nyomás. Csak akkor találhatunk igazán magunkra, ha a Szentlélek megérint és eltölt bennünket. Ha Ő átjár és valóban hordoz minket. Ha hagyjuk, hogy teljes mélységében át tudja adni nekünk az Atya ránk kimondott végtelen igenjét.

P. Tilmann Beller

A Szentlélekben való élet folytatása

Amikor először felkértek arra, hogy ezt a tanítást megírjam, a gondolataim természetesen a lelki növekedés hagyományos felfogása körül mozogtak... az imádság és a szentségek, Isten Igéjének olvasása, az Egyház tanításainak jobb megismerése, lelki vezetés, közösség, szolgálat, Máriának és a szenteknek való felajánlás. Mégis úgy éreztem, hogy a Szentlélek arra hív, hogy a hitetek minőségének kérdéseit tárjam elétek... vajon még mindig megvan az a várakozó és állandóan vibráló hit bennetek, amit a Szentlélek kiáradásakor éreztetek?

KÉRJETEK ÉS ADNAK NEKTEK (Lk 11,9)

Harminckét évvel ezelőtt, pontosan ebben az évszakban egy olyan hétvégi lelkigyakorlatra készülődtem, amely örökre megváltoztatta az életemet... és a tieteket is! Akkoriban persze még nem is sejtettem, hogy a Lélek-keresztség kegyelme, amelyet mi a Duquesne Egyetemen töltött hétvégén megtapasztaltunk, az egész Egyháznak szólt. Csak ezt tudtam: **Istent akarom!** Meg akartam ismerni Istent és azt akartam, hogy az Ő Lelke vezessen, ahogy az első apostolokkal és szentekkel is tette. Mertem hinni abban, hogy a mustármaghoz hasonló kicsinyke hitemmel bármit kérek is, megkapom (Lk 11,9-13).

Arra kaptunk felszólítást, hogy az említett lelkigyakorlatra **várakozó hittel** érkezzünk... bizalommal... hogy Isten munkálkodni tudjon rajtunk és elküldhesse nekünk az Ő Szentlelkét. **Hittünk és Isten cselekedett!**

ISTENNÉL SEMMI SEM LEHETETLEN (Lk 1,37)

Egyik pap barátom úgy látja, hogy ez a **várakozó hit** a Karizmatikus Megújulás legszembetűnőbb jellemzője. Ezt én magam is tanúsíthatom, mert nem sokkal a Lélek-keresztség után hallottam egy prédikációt, melynek során a pap azt fejtegette, hogy a Jézus által végbevitt csodák ma nem történhetnek meg. Erre a várakozó hitem felébredt és legszívesebben felugrottam volna, hogy így kiáltsak: „Ön téved!

Ennek a Jézusnak, akivel én nemrégiben személyesen is találkoztam, van ereje és hatalma hozzá, hogy visszaadja a vakok látását, meggyógyítsa a betegeket, sőt a halottakat is feltámassza... és nem csak akkor, amikor itt járt a földön... hanem ma, pontosan ugyanúgy! Jézus él és Jézus az Úr!" Addig még nem láttam ilyen csodákat, de az a tény, hogy **megismertem Őt**, elegendő volt ahhoz, hogy meggyőzzön arról, Neki semmi sem lehetetlen... egyáltalán semmi!

Amit én akkor a hit segítségével ismertem fel, azt ma már millióan tanúsíthatják első kézből. Az élő Jézus továbbra is számtalan csodát tesz a fizikai és lelki gyógyulások érdekében, hogyha az Ő barátai **várakozó hittel** fordulnak Hozzá és bátran kérnek Tőle! Ez egy olyan misztérium, amelyet a Lélek is kijelent nekünk. Egyszer egy amerikai szerzetes nővér megkapta a nyelvek adományát, amelyet egy lengyel férfi ismert fel nála. A férfi megmondta a nővérnek, hogy mit jelentett ki

lengyelül imádsága során: „Az én Atyám egy Király és Ő mindent meg tud tenni, amit csak akar!" A Lélek felkeltette benne egy gyermek bizalmát és merészségét, aki tudja, hogy Istent így kell szólítani: „Abba!" (Gal 4,6-7).

AMIT A LÉLEKKEL KEZDTETEK... (Gal 3,3)

Mi többet akarunk, mint pusztán **elkezdeni** az életet a Lélekkel; mi **folytatni** is akarjuk az életet a Lélekben. Lehetséges, hogy a mi problémánk hasonló a galaták gondjához? Miért is rótta meg őket Szent Pál? A hitük hiányáért!

Gondolkodjatok el ezeken a kemény szavakon: *„Csak azt akarom tőletek megtudni: a törvény cselekedetei alapján kaptátok-e meg a Lelket, vagy az igehirdetés hívő hallgatása által? Ennyire oktalanok vagytok? Amit a Lélekkel kezdtetek, most a testtel fejezitek be? Hiába éltetek át oly sok mindent? Akkor bizony hiába! Aki tehát a Lelket adja nektek és csodákat művel köztetek, a törvény cselekedetei, vagy az igehirdetés hívő hallgatása alapján teszi-e ezt?"* (Gal 3,2-5)

Vonatkozik ez a részlet rád is? Vezetőként jutottál már olyan pontra lelki életed során, amikor valamilyen hibád következtében úgy érezted, hogy Isten sohasem tud felhasználni téged?

Te sem a „törvény cselekedetei" által válhatsz a Lélek eszközévé a közösség számára. Ezt csakis Isten kegyelme és a te Krisztusba vetett hited képes elérni.

Vagy előfordult olyan eset az életedben, amikor egy karizmatikus adomány használata során túl kényelmesnek érezted az egészet? Minden esetben, amikor én valamelyik adománynak teret engedek, mint például a prófécia vagy a megkülönböztetés, érzem, hogy ez a hit cselekedete. Ez nem pusztán rutin. És hogy sohase váljon rutinná, ezért az Úr néha felráz minket.

MIÉRT VAN CSUKVA A SZEMETEK?

Egy imatalálkozón úgy éreztem, hogy az Úr így szól hozzám: „Csak hogyha táncolni fognak előttem, tudom őket felszabadítani!" Váratlanul ért ez az üzenet, amelyet egyrészt nem akartam hallani, másrészt nem akartam továbbadni.

Körülnéztem az embereken, ezen az idős, konzervatív népen, és így gondolkodtam: „Ők sohasem fognak válaszolni erre a hívásra. És főképp táncolni nem fognak." Mégis képtelen voltam megszabadulni ettől a „próféciától".

Azután **magamra pillantottam**. „Én sem vagyok elég energikus ahhoz, hogy táncra vezessem őket. Hogyan lehetnék én az a valaki, aki kijelenti ezt a próféciát?" De erre a gondolatra sem költözött béke a szívembe.

Végül **az Úrra pillantottam**, és Péterhez hasonlóan kiszálltam a bárkából, hogy a vizen járjak. A találkozót a férjem vezette, és róla tudni kell, hogy nem igazán táncos alkat! Amikor odasúgtam ezt az üzenetet neki, azt gondoltam, hogy ezzel vége is lesz az egésznek. Ehelyett azonban odaküldött a mikrofonhoz és ő maga vezette a 200 fős tömeget egy körtáncba a templomban, ahol voltunk. Soha még a harminc év alatt, mióta ezt a találkozót vezettük, nem táncoltunk az Úr előtt! Öröm, vidámság és ujjongás tört ki. A dicsőítés sokkal mélyebbről tört fel. Az emberek (még ezek az „öregek" is) teljesen felfrissültek. Én pedig... nos... én alázatos és hálás voltam, hogy gyakorolhattam a hitemet (azt a kicsinyke hitet) az Úr üzenetének átadásával.

A LÉLEK MEGLEPETÉSEI

Úgy tűnhet, hogy ez egy pici vagy éppen komolytalan dolog, de mégis úgy érzem, hogy fontos tanítást hordoz a Lélekben való növekedésre nézve. Légy készen az Ő meglepetéseire!

Tavaly, Pünkösd vigíliáján, a Szentatya félmillió emberrel találkozott az Egyház megújulási mozgalmainak képviselői közül és a következőkre emlékeztetett minket: *„Valahányszor a Lélek közbelép, bámulatba ejti az embereket. Mindig megdöbbentő újításokkal érkezik: radikálisan megváltoztatja a személyt és a történelmet."*

Mikor ejtett téged bámulatba utoljára? Ahogy a Karizmatikus Megújulás is a Szentlélek meglepő közbelépésének a következménye volt, ugyanúgy van még számunkra a tarsolyában meglepetés, amelyet idejében megmutat, hogyha várakozó hittel közeledünk az Úrhoz. Mialatt például én csak egy kellemes kis tanítást akartam adni az örömről, addig a Szentlélek azt akarta, hogy az emberek meg is tapasztalják ezt az örömöt azáltal, hogy gyermekként táncolnak az Úr előtt. Azok a kihívások, amelyekkel a harmadik évezred küszöbén szembe kell néznünk, félelmetesek... de egyáltalán nem ijesztőek az Élő Isten Lelke számára! A mi Istenünk olyan kegyelmeket tartogat számunkra, amelyek túllépnek napjaink szörnyűségein.

Emlékezzetek a következő szavakra: *„Az Úr kegyelme, hogy nem vesztünk el, mert nem fogyott el irgalma: megújul minden reggel. Nagy a Te hűséged!"* (Siral 3,22-23) **És hol van a mi várakozó hitünk?**

VIZSGÁLJÁTOK MEG MAGATOKAT, HOGY A HITBEN ÉLTEK-E? (2Kor 13,5)

Testvéreim, ellenállunk-e a Szentléleknek és megbántjuk-e Őt hitünk hiányával? És mi a helyzet a szentségünkkel?

Akarunk-e hinni még abban, hogy Isten a hozzánk hasonlókból is képes szenteket faragni? Hogy áll az evangelizációs tevékenységünk?

Vannak-e erre irányuló kezdeményezéseink? Mi történt a karizmáinkkal? Nem csökkent-e a velük szemben táplált várakozásunk?

Van-e elképzelésünk nemzetünkkel kapcsolatban? Milyen imádságokat hagytunk kimondatlanul?

Vajon a szemünk az Úron nyugszik vagy másokon, sőt talán saját magunkon?

Ismerősek-e a következő mentegetőzések:

- „Sohasem fogok megváltozni! Ő sem fog megváltozni! Semmi sem fog megváltozni!"
- „Még soha nem tettünk ilyet!"
- „Mit fognak gondolni az emberek!"
- „Túl öreg, túl fiatal, túl beteg vagyok!"
- „Nincs hozzá energiám, tehetségem, anyagi lehetőségem!"
- „Sokkal könnyebbnek tűnt, amikor először belefogtunk!"

Annak érdekében, hogy a csodálatos karizmák ne tűnjenek el közöttünk, vissza kell mennünk ahhoz a tanításhoz, amit az elején hallottunk... hogy Istennek tulajdonítsuk az erőt (Zsolt 68,34), és hogy gyakoroljuk a várakozó hitet.

A Szent Péter téren, 1998 Pünkösdjének vigíliáján a Szentatya szavai visszhangoztak: *„Nyissátok meg magatokat és tanulékonyan fogadjátok a Szentlélek adományait! Hálaadással és hűséggel fogadjátok be azokat a karizmákat, amelyeket a Lélek sohasem szűnt meg kiárasztani ránk!"*

És mi ez a hűség, ha nem a **hitbeli hűség** Isten iránt?

A TI GONDOLATAITOK NEM AZ ÉN GONDOLATAIM (Iz 55,8)

„Isten azt választotta ki, ami a világ szerint oktalan, hogy megszégyenítse a bölcseket, s azt választotta ki, ami a világ szemében gyönge, hogy megszégyenítse az erőseket..." (1Kor 1,27). Egy-egy adott helyzetet az életünkben túl gyakran vizsgálunk a világi bölcsesség segítségével, ahelyett, hogy a Kereszt bölcsességén keresztül néznénk azt.

Nemrégiben próbáltam meg elindítani egy hirdetési hadjáratot az évente megrendezendő konferenciánkra nézve. Az imacsoportunkból **kiválasztottam** a legenergikusabb, legjobban kommunikáló, és legtapasztaltabb tagokat, hogy a segítségemre legyenek. **Isten azonban kiválasztott** egy fiatal, mozgássérült lányt mankókkal, aki ráadásul most ismerkedik a Lélekben való élettel, hogy segítsen Neki. Ez az ifjú hölgy elpostázta az egyik kiadványunkat egy helyi egyházközségbe, ahol ismeretségben állt az ottani rádió egyik munkatársával. A rádiós férfire igen nagy benyomást tett a fiatal lány elszántsága, amellyel a hitet akarta terjeszteni és meghívta, hogy egy egész órás interjút adjon a rádióban. A balesete előtt a lány hitetlen volt és egyre mélyebbre süllyedt a mocsárban. De azoknak a barátainak a segítségével, akik a gerincsérülése után elhozták az imacsoportunkba, megtalálta az Urat. „Ma minden reggel azzal a vággyal ébredek, hogy Jézust magamhoz vehessem az Oltáriszentségben és égek a vágytól, hogy Isten szavát olvassam." Ez a világ szemében „oktalan, gyönge" gyermek sokkal meggyőzőbb reklámügynök volt a konferenciánk számára, mint bármelyik másik ember a listámon. És hogy miért nem vettem én őt észre? Azért, mert *„a ti gondolataitok nem az én gondolataim, és az én útjaim nem a ti útjaitok – mondja az Úr"* (Iz 55,8).

Van-e olyan ember köztetek, akit Isten fel akar használni? Kinek van megosztásra váró tanúságtétele? Ki részesült Isten gyógyító kegyelmében? Kinek van az az imént említett olthatatlan vágya, hogy Jézust bármilyen módon magába fogadja? Lehet, hogy ez az ember pontosan „egy öreg" – egy Anna vagy egy Simeon. Vagy „egy fiatalról" van szó – egy Jairus leánya vagy egy Timóteus.

Teljesen meg vagyok győződve arról, hogy vannak olyan emberek a közösségünkön kívül, akiket Isten sokkal hatalmasabb módon akar felhasználni, mint ahogy bármelyikünket felhasznált eddig. Ezek az emberek csak arra várnak, hogy felfedezzék őket... azok, akik a hit szemével látnak!

MÁRIÁVAL, JÉZUS ANYJÁVAL (ApCsel 1,14)

Van valaki, aki képes segíteni nekünk abban, hogy ezt a várakozó hitet megtartsuk, és ezt a valakit úgy hívják, hogy Mária.

Ami egy anyának a birtokába kerül, azt úgyis szabadon szétosztja gyermekei között.

Kérjük tehát Máriát, hogy az ő várakozó hite legyen a mienk is!

Igen, Mária add nekünk saját hitedet, amely felszabadítja a Szentlelket, hogy cselekedjen és megárnyékozzon bennünket az Ő erejével!

Tanuljuk meg Égi Édesanyánktól az imádság, az alázat és a szolgálat magatartását, hogy nehogy tönkretegyük Isten munkájának szépségét.

Mária gyengéden hív bennünket ezekkel a szavakkal:

„Magasztaljátok az Urat velem, dicsérjük együtt az Ő nevét." (Zsolt 34,4)

Válaszoljunk neki a következőképpen:

„Neki pedig, aki a bennünk működő erővel mindent megtehet azon felül is, amit kérünk vagy megértünk: dicsőség legyen az Egyházban és Krisztus Jézusban minden nemzedéken át örökkön-örökké. Ámen." (Ef 3,20-21)

Patti Gallagher Mansfield

(Az ICCRS engedélyével közöltük.)

Urunk Jézus!

Hálát adunk Neked, hogy Szentlelkedet
elküldted!
Hálát adunk Urunk, hogy tüzet bocsátottál
a földre és azt akarod, hogy föllobbanjon!
Kérünk Urunk, lobbantsd föl a mi
szívünkben is a Lélek tüzét!
Kérünk Urunk, hogy ne engedj el a templomból
addig, amíg el nem vetjük magunktól
a fölösleges, haszontalan dolgokat!
Urunk, égess ki belőlünk mindent, ami önzés,
ami hitványság, ami üresség, ami céltalanság!
Gyújtsd föl bennünk a Lélek tüzét, hogy
igent mondhassunk Neked egész szívünkből
és egész akaratunkból!
Dicsőítünk Téged Urunk, hogy annyira
jó vagy, hogy nem hagyod benne életünket
az ürességben!
Nem hagysz benne a zsákutcában,
a céltalanságban, az értelmetlenségben!
Dicsőítünk Téged, hogy Szentlelked által
elvezetsz bennünket a mindig teljesebb igazságra,
a mindig nagyobb életre,
a mindig teljesebb örömre!
Add Urunk, hogy igent mondjunk Neked
ma este!
Amen.

Halász Piusz

LOBBANTS LÁNGRA SZENTLÉLEK!

„Gyöngeségünkben segítségünkre van a Lélek is, mert nem tudjuk, hogyan imádkozzunk helyesen. A Lélek azonban maga könyörög helyettünk szavakba nem foglalható sóhajtásokkal. Aki vizsgálja a szíveket, tudja, hogy mit kíván a Lélek, mert Isten tetszése szerint jár közben a szentekért." (Róm 8,26-27)

Szólj, Uram, szolgád szívében, hogy szívem szólhasson Hozzád! Csodálatos misztérium ez: Isten Igéje újra eljön szívünkbe, hogy forrást fakasszon benne. Egy ideig még szendereg a szív, de Isten Szentlelke már jelen van benne és tudatunk mélyén az Atyához kiált.

Amikor az Ige megszólítja szívünket, a szív és az Ige kölcsönösen felismerhetik egymást. Hirtelen, előre nem látható módon, hiszen mindkettőt egyazon Lélek tartja birtokában. A szívből szikra pattan az Ige felé. A szív mélyén szunnyadó és az Igében felénk mozduló Szentlélek között párbeszéd, termékeny és éltető dialógus bontakozik ki...

A „rejtett, belső ember" ébred fel szívünkben (1Pt 3,3).

André Louf: Bennünk a Lélek imádkozik

PÜNKÖSD CSÍKSOMLYÓN

Immáron tizedik esztendeje, hogy Pünkösd táján felkerekedem Erdélyországba a Regnum Marianum keleti szélére, az ősi magyarság nagy egymásra találásának színhelyére. Vándorútra kelek, hogy a Szenvedő Jézus kápolna oltalmában áhítattal imádkozva és várakozva virrasszam végig a Szentlélek eljövetelét megelőző éjszakát. Különlegesen szent napjai ezek életemnek. A Szentlélek kiáradásának, a pünkösdi várakozásnak éjjelét megelőzi a nagy zarándoklat, a csíksomlyói búcsún való részvétel.

„Nyíljon ki szívetekben az örömvirág.
Zengjétek, hogy hallja meg az egész világ.
Édesanyánk hozzád jöttünk..."

A Végtelen Jóság, a Végtelen Irgalom, és Igazság édesanyját köszöntjük bizalommal telt szívvel e fényességes pünkösdszombati búcsún. Felemelő a tudat és élmény, hogy több százezer Istenben örvendező, a Szentlélek kegyelmi áldásában hívő ember vándorol napokon át, főutakon, mellékutakon, erdőkön, mezőkön keresztül, mindenféle csapásokon át, s útközben imák szárnyaló hangja, bűnbánati zsoltárok dallama és Mária énekek üde csengése száll az ég felé.

Több százezer ember vonul példás rendben, hogy imádkozva, dicsőítve hálát adjon az Úrnak, és Mária segítő közbenjárását kérje lelki és testi épségéért.

Szívemhez legközelebb állnak a székely falvak zarándokcsoportjai és a gyimesi csángók csoportja.

Keresztek és keresztalják, templomi zászlók és csengettyűk ritmusos dallamhangzása, melyek a falujuk harangját jelképezik, a sokféle népviselet teszi szivárványossá a Szent Kegyhelyhez való zarándoklatot.

E Szent Helyet a segítő, csodatévő Szűz Mária fából faragott szobra tette híressé, amely a csiksomlyói Kegytemplomban áll több, mint négyszáz éve elpusztíthatatlanul a főoltár mögött, karján a kisded Jézussal. A szoborra a székely hívő ember, mint a hit pajzsára tekint, hiszen Istennél közbenjárva az ő csodatévő erejének tudja be fennmaradását és menekvését.

A történelmi múltban a tizenhatodik században a gyönyörű Napba öltözött Asszony, a Szűzanya segítő kegyelme vitte győzelemre a hitük védelmében hadra kényszerült maroknyi kis sereget a pogány túlerővel szemben. Amíg folyt a küzdelem, az asszonyok és gyermekek imája zengett a Madonna lábainál.

Később a tizenhetedik században a török-tatár betöréskor egy vad harcos korbácsával a szobor arcába csapott, de a szentségtörő karja azonnal megmeredt. Egy másik tatár látván, hogy értékes tárgy, a szobrot el akarta szállíttatni, de az olyan súlyossá vált, hogy nyolc pár ökör sem tudta elhúzni a szekeret. A bedühödött morc erre baltájával a kisded Jézus homlokához vágott, mire a karja azon nyomban bénán hanyatlott alá.

A századok során a Kegyszoborral sok csoda történt. Háromszor égett le a Kolostortemplom, a Szűzanya fából faragott szobra mind a háromszor csodálatosan megmenekült. Többször olyan fényben ragyogott, hogy világossága betöltötte a templomot. Nagy katasztrófák előtt szomorúnak látszott.

Sok gyógyulás és megtérés történt már ebben a templomban. Isten különös kegyelme árasztja el az emberek szívét.

Nem véletlen, hogy százezrek zarándokolnak el ide és borulnak le imádkozni az Úr előtt.

A szívét, lelkét is ünneplőbe öltöztetett végeláthatatlan tömegfolyam a szobrot őrző Kegytemplomhoz érve meghajtja zászlait és keresztjeit és még hangosabb és mélyebb imába fordulva folytatja tovább útját, Kissomlyót megkerülve fel a hegyre, onnét le a nyeregbe, ahol tizenhárom órakor ünnepi Szentmise kezdődik, majd a magyar és az ősi székely himnusz eléneklése után tizenöt óra felé a búcsús menet meghatározott rendben szép lassan elvonul az erdei utakon, hogy ki-ki virrasztási helyet keressen magának, ki a somlyói Kegytemplomban, ki a szomszédos Csobotfalván, ki a Szent He-

gyen a Salvator kápolnában, ki a szabad ég alatt. Megkezdődik a várakozás éjszakája. A szombati Máriás áhítatot felváltja a pünkösd-vasárnapi lélekváró áhítat.

A nép hite szerint a pünkösdi felkelő nap sugaraival a Szentlélek ismét kiárad rájuk és megszentelő áldás lesz rajtuk a következő pünkösdig. Hajnalban a csángók több százas csoportjai indulnak fel a Kálvárián, a meredek Jézus-hágón minden stációnál megállva és imádkozva, hogy napfelkeltére felérve a Szent Hegyre tanúi legyenek, hogyan „sugárzik a Szentlélek útja". Pirkadat előtt egy órával a Kissomlyó tetején álló Salvator kápolna egyik oldalánál szentmisét celebrál egy pap, a másik oldalánál már hajnali négy órától a magyar nyelvüket elfelejtett moldvai csángók csoportja, akiktől katolikus keresztény hitüket semmiféle területi és nemzeti szétszabdalás, kényszerelvándorlás, „elcsángálódás" nem tudta elvenni, hangos imával dicsérik az Urat és hívják a Szentlelket.

Megszakítatlanul, rendületlenül száll az ég felé az imafolyam. Egy szétszakadt nemzet imádkozik akkor ott a szeretet nyelvén Istenben átforrósodott lélekkel gyönyörű példa értékéül annak, hogy bár ember az embert elszakíthatja egymástól, de az ima összetartó, Istenben megtartó erő. A szentmise befejeztével kisétálunk a Kissomlyó keleti nyúlványára és „mindnyájan együtt" vagyunk „ugyanazon a helyen", hogy tanúi legyünk a Szentlélek eljövetelének, a mindent betöltő, éltető és tápláló lángnyelvek felbukkanásának a horizont mögül.

Szívem zakatolva feldobog, amikor ott állok fenn Pünkösd vasárnap hajnalán a Kissomlyó-hegy tetején a meghajlíthatatlanul délceg susogó fenyvesek fölött kémlelve a derengő látóhatárt, kitárt, az ég felé emelt karokkal, amikor a várakozásteli imádság közben szelíden simogatva megvillan rajtam a felkelő nap melengető tiszta lángfénye, mellyel a Szentlélek ismételten reám száll és megerősíti hittel telt lelkemet.

„Jöjj Szentlélek Úristen!" – zeng ezrek ajkáról a hívó dallam. A meghatottság szellője simogat, az arcomon lepergő boldogságkönnyek megcsillannak a napból kiáradó fénysugárban, az egyre erősödő Szentlélek-áradásban, amikor a csángókkal és székelyekkel, mert ők mind az én nemzetem, imádkozom népemért, hogy Szentlélekben megújulva *„egy szívvel és lélekkel"* tudjunk tenni, mint apostoli őseink a keresztény holnapért.

Pünkösd hava van, az isteni Lélek kiáradásának hava. Várjátok ti is a Szentlelket, újítsátok meg a hitetek, ahogy a régi tanítványok is tették.

„Mit tegyünk hát testvérek? – fordultak Péterhez és a többi apostolhoz. Tartsatok bűnbánatot, felelte Péter és keresztelkedjék meg mindegyiktek Jézus Krisztus nevében bűneitek bocsánatára. Ezzel elnyeritek a Szentlélek ajándékát. Az ígéret ugyanis nektek és gyermekeiteknek szól, valamint azoknak, akik távol vannak ugyan, de akiket meghív magához Urunk, Istenünk."

A Kálvária egyik kőkeresztjén ez a felirat olvasható: „Rosszak vagyunk, ezért rosszak gyerekeink." Nagy igazság ez, egy nemzedék olyan, amilyenné elődeik teszik. A keresztény jövőért való felelősség a vállainkon nyugszik.

Péter apostol pünkösdi beszédének közel kétezer éves szavai ma is érvényesek. Ne késlekedjetek hát! *„Meneküljetek ki e gonosz nemzedék közül!"* Legyetek az egymásért cselekvő jóság, a jézusi megbocsátó szeretet, egy erkölcsi megújulásra készülő kor első fáklyavivői, hogy Világosság legyen, Krisztus ragyogó tiszta fényessége és békessége a lelketekben!

A Messiás második eljövetelét várjuk.

„Tartsatok hát bűnbánatot és térjetek meg, hogy Isten eltörölje bűneiteket, elérkezzék az Úrtól a megenyhülés ideje és elküldje Jézust a számotokra előre rendelt Messiást. Őt a mennynek kell befogadnia egészen a nagy megújulás koráig, melyről Isten már réges-rég beszélt szent prófétái által."

A nagy megújulás kora a kapuban áll!

Balog Zsófi

»KÜLDD EL NEKÜNK ÜDVÖZÍTŐNK LELKÉT, AZ ERŐ LELKÉT!«

A SZENTLÉLEK GYÓGYÍTÓ EREJE

A GYÓGYULÁS LEFOLYÁSA

EMLÉKEK FÖLIDÉZÉSE ÉS VISSZATEKINTÉS ÉLETÜNKRE

Nehéz a gyógyulás folyamatát bemutatni, egyrészt azért, mert a Szentlélek teljhatalmú működését nem lehet túlságosan rendszerezni, másrészt viszont a tapasztalatokat sem szabad elhanyagolni. Hogy helyesen írjuk le az Úr gyógyító erejét, fontos figyelembe vennünk néhány megkülönböztetést. Először is különbséget kell tennünk kétféle ember között: az egyik hite elég erős ahhoz, hogy a fájdalmas emlékeket elfogadja, a másik hite és általános lelki állapota gyenge ahhoz, hogy újra átélje a múlt szenvedéseit. Ha az illető tudatában van Isten szeretetének és hiszi, hogy ez a szeretet erősebb, mint minden aggodalma, akkor **képes elfogadni a fájdalmas emlékeket** és mély fájdalom idején is átélheti, hogy Isten szereti őt. A szeretet ilyen esetben erősebbnek bizonyul, mint a fájdalom. A Lélek gyümölcsei: szeretet, öröm, béke éppen azokban az emlékekben fognak föléledni, amelyek korábban csak félelmet, bűntudatot és fájdalmat váltottak ki. Ha azonban a jó Isten szeretetében való hit a fájdalmas emlékekhez viszonyítva nem elég erős, akkor nem lenne szabad ezeket az emlékeket fölidézni.

Ennek a mértéknek az alkalmazásakor okvetlenül arra kell gondolnunk, hogy a hit ajándék.

Gyakran megadja az Úr az igazi hitet a megfelelő időben, ha imádkoznak az illetőért. A szolgálattevő először mindig az illető személy hitéért imádkozzon, csak utána kérjen belső indítást, hogy fölidézheti-e a fájdalmas emlékeket. Ha fölismeri, hogy az illetőnek nem elég erős a hite, hogy ezeket az emlékeket elfogadja, akkor kérnie kell az Urat, hogy Lelkének ereje által Ő vonuljon be emlékezetébe és járja át szeretetének gyógyító erejével. A szolgálattevő a jelenből kiindulva visszafelé haladva is végigmehet az emlékeken és kérheti az Urat, hogy gyógyító szeretetének Lelkével Ő járja át. Imájában a szolgálattevő kiindulhat az illető születéséből, amikor Isten először nevezte őt nevén és részesítette szeretetében, életében. A Szentlélek ereje gyakran átveszi az illetőben a vezetést, amikor emlékeit fölidézi. Előfordulhat, hogy az illető a szolgálattevő kifejezett imája nélkül is átéli azokat az emlékeket, amelyek gyógyulásra szorulnak. Ha meglátszik rajta ilyenkor a szorongás, a szolgálattevő megkérdezheti tőle: „Hol jár most az emlékezésben?" vagy „Hány éves korát éli át?" Van, hogy egyszerűen így válaszol neki: „Eszembe jutott, hogy 8 éves koromban..." vagy „Otthon voltam egyszer, amikor..." Azután megnevezi azokat a részleteket, amelyeket látszólag régen elfelejtett. A szolgálattevő kéri az Úr gyógyító erejét és szeretetét, hogy áradjon át az illetőn, miközben fejére vagy vállára teszi kezét.

Az illető rendszerint békét és a belső feszültség megszűnését éli át, és a szolgálattevő megköszöni Isten gyógyító jelenlétét.

Rövid idő után új emlék lép elő, és a folyamat megismétlődik.

Paul Tournier következő tapasztalatáról számol be a hit erejéről írt könyvében: „Mialatt csöndesen imádkoztam, Florence gyermekkoráról beszélt, azokról a régi megrázkódtatásokról, amelyek egész élete folyamán ránehezedtek. Ezeket most itt nem hozom elő, de rá akarok mutatni, hogy a pszichoanalitikai eljárás néha nagyon mélyről tudja fölhozni az elfojtott emlékeket. Amikor Florencenak megköszöntem bizalmát, amelylyel oly nagy nyíltsággal megajándékozott, egyszerűen azt felelte: „Mindez csak azért volt lehetséges, mert Önnel együtt álltam Isten színe előtt." (P. T.: Krankheit und Lebensprobleme, Basel, 1945. 239. o.)

A FELSZÍNEN LÉVŐ ÉS A MÉLYEN FEKVŐ EMLÉKEK

Különbséget kell tennünk felületi és mélyen fekvő emlékek között. Néha csak valami kellemetlen emlékről van szó, ami bűnnel vagy nagyobb megrázkódtatással kapcsolatos. Ezt az emléket minden nehézség nélkül

föl lehet idézni az illető tudatában. A szolgálattevő itt azért imádkozik, hogy Isten szeretete áradjon át ezen a rétegen. Az ima által az illető ezt az emléket rendszerint békében éli meg.

Ha ellenben mélyen fekvő emlékről van szó, akkor azon sok zavaró emlék fekszik. Az elszigetelt felületi emlék gyógyításáért mondott ima alig vezet tovább. Ezek az emlékek olyanok, mint egy jéghegy csúcsai. Meg kell gyógyulnia annak is, ami a felszín alatt fekszik. Ha meggyógyul az alapréteg, akkor egész sor további emlék gyógyulása lesz tapasztalható.

A gyermekkor emlékei: egyedüllét a sötétben éjjel, vagy amikor valaki elvesztette szüleit az utcai tömegben, vagy hogy szülei számára nem volt kívánatos – mindezek alapja lehetnek később a sötéttől, az idegenektől vagy a meghittebb kapcsolatoktól való félelemnek. A zsarnok apa emléke alapját képezheti a helytelen viszonyulásnak minden tekintélyt képviselő személlyel szemben.

Néha a gyökér egészen mélyen van, és így a gyógyulás annyira mélyreható, hogy az új béke és szeretet szabad kiáradása hatékonyságban az eredeti lélekmegújuláshoz vagy pedig a lélek-keresztséghez fogható, sőt azt még felül is múlhatja.

Mélyen gyökerező emlékek gyakran képszerű szemléltetés segítségével gyógyíthatóak.

Ha az illetőnek korai gyermekéveiben lelki egyensúlyvesztés-élménye volt, akkor a szolgáló testvér hangosan úgy imádkozhat, hogy az illető lássa, amint a szomorú élmény pillanatában Jézus veszi őt karjaiba, és oly módon vigasztalja meg, ahogyan az akkor a legjobban segített volna.

Tapasztaltuk, hogy sokan akkor gyógyultak meg, amikor lélekben maguk előtt látták Jézust, amint megvédi őket a veszedelemben és elvezeti őket az Atyához, aki forró szeretetét ajándékozza nekik olyan mértékben, amely fölülmúlja képzeletüket. Átéltük, ahogy Jézus elvezette őket édesanyjához, Máriához, hogy megajándékozza őket a hiányzó anyai szeretet melegével. Szerető szívéből az Úr mindig azt akarja nekünk ajándékozni, amire legnagyobb szükségünk van, ürességünket be akarja tölteni megmentő szeretetével.

A képszerű megjelenítés csak az egyik mód, hogy elfogadjuk az Úr nekünk fölajánlott szeretetét.

Gyakran említettük az apával kapcsolatos emlékek gyógyulását. Ha hiányzott az apa-kapcsolatból a szeretet, ez gyakran alapja lehet későbbi problémáknak. A gyermekek Istent rendszerint mint Atyát ismerik meg. Ha az „atya" fogalma csak ítéletet, büntetést, idegenséget és elhagyatottságot jelent, akkor Istent is így fogja fel. Ebben az esetben egész vallásos élete egészségtelen alapokra épült. Annak ellenére, hogy dicséretreméltó cselekedetei vannak és jó szándék vezeti, alapjában véve nem tudja az illető elfogadni sem azt, hogy Isten szereti őt, sem azt, hogy számára lehetséges a vele való bizalomteli kapcsolat és egyesülés.

Gyakran tapasztaltuk, hogy egy-egy keresztény, aki a külszínen Istennek adott életet él, lelke mélyén lázad az Isten ellen.

Mélyen fekvő tekintélyproblémák és Isten elleni lázadás mutatkozik azoknál, akik alapvetően elfordulnak a tekintélyt hordozó személyektől, akik becsapva érzik magukat olyan emberekkel kapcsolatban, akikben megbíztak, később viszont magasabb rangra emelkedve elviselhetetlenné váltak számukra.

A papnak főként a gyóntatásnál kell azokra figyelnie, akik ezt a magatartásmintát követik. **Ha valaki csak a pillanatnyi problémákról beszél, akkor az alapszituáció gyógyíthatatlan marad, az aktuális nehézségek és bűnök megismétlődnek.**

Milyen sokan éveken át gyónják a szeretetlenség és türelmetlenség bűnét bizonyos személlyel kapcsolatban! A legtöbb esetben a baj gyökerét nem tudatosítják és sohasem dolgozzák föl. Ilyenkor a javulásra vonatkozó jó feltételek és a sok imádság sem képes továbbsegíteni, legalábbis a legtöbb esetben nem.

GYÓGYULÁS AZ EMLÉKEZÉSEKBŐL ÉS A SZÍV GYÓGYULÁSA

Különbséget kell tennünk a belső gyógyulásnál, ha valaki biztosan és részletesen el tudja mondani emlékeit, és ha valaki nem ismeri föl azokat határozottan. Mindnyájunknak vannak olyan magatartás-formái, amelyek személyiségünk magjából származnak. Népiesen kifejezve: „szívügyünk". Ezek a magatartásformák messzemenően meghatározzák Istenhez és másokhoz fűződő kapcsolatunkat.

A „Damn Yankees" ének mondja: „Szívünk legyen" – de úgy tűnik, nincs szívünk ahhoz, hogy szeressünk, adjunk és áldozatot hozzunk. Úgy tűnik, hogy kőből van a szívünk. Az emberek baján semmit sem tudunk segíteni, akkor sem, ha az értelem világosan mondja, hogy jó lenne valamit segíteni.

Azt is tudjuk, mit jelent, ha valakinek a „szíve összetörik". Úgy tűnik, hogy a szeretet belső központja törik össze és nincs többé forrása az adó- és elfogadó szeretetnek.

Megtapasztaltunk olyan gyógyulásokat, amelyeknél a szív különböző mélységben volt megsebezve, meg-

keményedve és összetörve. Ez a gyógyulási folyamat világosan különbözik az emlékek gyógyulásától, és egyszerűen a szív gyógyulásának lehet nevezni.

Átéltük azt is, hogy a szolgálattevő az ismeret adománya által fogta föl, hogy itt erre a gyógyulásmódra van szükség. A szolgálattevő ilyenkor a szív zavarairól beszél, és az illető megerősíti ezt vallomásában.

Néhány fölismerhető jel arra vonatkozóan, amikor valakinek a szíve szorul gyógyulásra: túlzottan kritikus szellem önmagával és másokkal szemben; aki magától és másoktól szinte lehetetlent kíván; határozott szorongás a bekövetkező eseményektől; egyedüllét és elhagyatottság érzése a döntés idején; bűnösségével való foglalkozás; végül kényszerreakció, amikor állásról és sikerről van szó. Ezek a magatartásminták a mélyen vallásos embereknél is megtalálhatók.

Általában mindig lelki növekedésre vagy új lelki szabadságra való feltörésre várnak, ami azonban nem következik be. Egyáltalán nem is történhet meg, mert a szív meg van sebezve.

Tudományosan kifejezve „szív"-en az ember akarati és érzelmi erőinek középpontját értjük. A szív gyógyulása szükséges, amikor helytelenül állítottunk középpontba bizonyos kívánságokat, irányelveket és magatartásokat.

A Jakab-levélben ez így nyer kifejezést: *„Honnan a háborúskodás és a pártoskodás közöttetek? Honnan, ha nem bűnös kívánságaitokból, amelyek tagjaitokban viaskodnak? Kívántok valamit, és nem teljesül. Öltök, és mégsem értek el semmit, mert nem kértek. Ha kértek, nem kaptok, mert helytelenül kértek, hiszen bűnös kívánságaitok kielégítésére akarjátok fordítani. Ti hűtlenkedők, nem tudjátok-e, hogy a világgal való barátkozás ellenségeskedés az Istennel? Aki tehát a világnak akar barátja lenni, ellensége lesz az Istennek. Vagy azt gondoljátok, hiába mondja az Írás: Féltékenyen szeret a Lélek, mely bennünk lakik? Annál gazdagabb azonban kegyelme, amelyet ránk áraszt. Ezért mondja másutt: Isten a kevélyeknek ellenáll, az alázatosaknak pedig kegyelmet ad. Vessétek tehát alá magatokat Istennek! Az ördögnek viszont álljatok ellen, akkor majd megfut előletek! Közeledjetek Istenhez, s Ő is közeledni fog hozzátok! Mossátok le kezeteket, ti bűnösök, és tisztítsátok meg szíveteket, ti ingadozó lelkűek! Érezzétek át nyomorúságtokat, szomorkodjatok és sírjatok! Nevetéstek forduljon gyászra, örömötök pedig búsulásra! Alázkodjatok meg az Úr előtt, Ő majd fölmagasztal titeket!"* (Jak 4,1-10)

A Biblia szerzői gyakran beszélnek a szív megváltozásáról és gyógyulásának szükségességéről. Az Ószövetség prófétái új szívet hirdettek, amit az Úr ad: *„Akkor új szívet adok nekik és új lelket, kitépem testükből a kőszívet és hússzívet adok nekik, hogy törvényeim szerint éljenek: tartsák szemük előtt parancsaimat és teljesítsék őket"* (Ez 11,19-20) A zsoltáros így imádkozik: *„Teremts belém új szívet és éleszd föl bennem újra az erős lelkületet"* (Zsolt 51,12). A próféta azt mondja: *„Az Úr Lelke nyugszik rajtam, Ő kent föl engem, elküldött, hogy örömhírt vigyek a szegényeknek és meggyógyítsam a megtört szívűeket"* (Iz 61,6).

Az Újszövetségben a szív annak az isteni működésnek a helye, amely a személyt átalakítja. *„Isten elküldte Fiának Lelkét szívünkbe"* (Gal 4,5). *„Isten szeretete kiárad szívünkbe a reánk árasztott Szentlélek által"* (Róm 5,5; 2Kor 1,22). *„Krisztus lakik a szívünkben"* (Ef 3,17). A bölcsesség és a kinyilatkoztatás Lelke és Jézus Krisztus ismerete megvilágosítja a szív szemét (Ef 1,17). A szív keménysége ezzel szemben a vonakodást jelenti, amikor valaki nem hisz Jézus szavaiban (Jn 12,40). Ha látjuk, hogy mit ír a Szentírás a szívről, akkor nem csodálkozunk azon, hogy Istennek a szívben működő szeretete az egész ember gyógyulásának forrása és középpontja. Logikusnak látszik, hogy minden emberi gyógyulás – amely a Lélekben való megkeresztelkedés megújító kegyelmével kezd dolgozni bennünk –, a szívbe árad, gyógyítja azt, és a meggyógyult szívből áramlik át az emberi élet minden területére. Az Úr azt akarja, hogy a sebzett és megtört kőszív helyett új szívvel éljünk, húsból és vérből való tiszta szívvel. De ez az **Ő műve**. A maga idején fölismerjük ezt.

Tapasztaltuk azoknál, akiknek szolgálni igyekeztünk. Az emlékek gyógyulásának csúcspontján, egyetlen kegyelmi pillanat alatt összetörik a kőszív, vagy pedig megtisztul és meggyógyul a megsebzett szív, és a megtört szívet az Úr, a jó pásztor új szívre cseréli.

Megtapasztaltuk ezt a kegyelmet. Az illető tudja, hogy elérkezett a mélyreható változás ideje. A szolgálattevő imával támogatja azt a jót, ami történik. Bátorítja a másikat, hogy tartson ki ebben a sokszor nehéz állapotban. A szolgálattevő imádkozik, hogy az illető erőt kapjon, amikor lelki és olykor testi szenvedéseket kell kiállnia egykori szívének megváltoztatásáért és az új szív elnyeréséért.

A változás maga titok. Fontos viszont, hogy a szolgálattevő tudatában legyen annak, hogy a dolog meg fog történni. Anélkül tehát, hogy beavatkoznék, tartson ki mellette, kérjen vigaszt és békét az illető számára. Ő majd elbeszéli később, milyen új mélységben élte meg a kiengesztelődést, az új egységet önmagával és Krisztus testével. Gyakran a Jézus-ima tör föl majd belőle: „Úr Jézus Krisztus, az élő Isten Fia, könyörülj rajtam!" Így talál új önazonosságot. Fölismeri, hogy része van minden ember bűnében, de ugyanakkor a megváltásban és

az új életben is. A szolgálattevőnek nyitottnak kell lennie a lelki adományok irányában, amelyek alátámasztják a Lélek működését.

A bölcsesség és az ismeret adománya által lesz például képes arra, hogy hitelesítse a kapott utasításokat és bizonyosságot adjon a másiknak az Úr jelenlétéről. Végeredményben csak közvetíti azt, amit valójában az Úr visz végbe. Szeretettel támogatja a másikat és ezzel bizonyítja neki Isten megmentő hatalmát. Aki a hatást befogadja magába, az észleli, amikor létre jön az új egység és a béke. Megtapasztalja az imádságra való készséget, Istenhez való kapcsolatának új mélységét: azt az érzést, amellyel megtalálja önmagát, önmaga megtalálásában kitart és békét árasztó új meghívást kap az életszentségre. Úgy tapasztaltuk, hogy a gyógyulás a csendes imádsághoz, illetve az élénken tevékeny vagy a csöndesen befogadó szemlélődés imaformájához vezeti el az embereket.

Az illetőnek néha az a benyomása, hogy az Úr a nevén szólítja őt. Hosszabb ideig eltarthat viszont, amíg a gyógyulás során megkapja az Úrtól az új szív békéjét. A kezdeti átalakulást rendszerint az új helyzethez való alkalmazkodás ideje követi. A csúcsélmény nyomán a könnyek is jelentkezhetnek, mint az új békesség nyomán elnyert fölszabadultság jele és mint az a benyomás, hogy a személyiség belső magja összetört, fölmorzsolódott és tovasodródott.

Michael Scanlan

Jöjj Szentlélek, jöjj közénk, jöjj el fényességünk!

A mi Urunk, Jézus meghalt értünk a kereszten, hogy mi új életet élhessünk. Elküldte a Szentlelket, hogy ennek az új életnek megadja a forrását, lendületét, örömét és tervrajzát. Senki nem mondhatja most már: „Nem tudom, milyen a keresztény élet!" Csak meg kell nyitni a szívét a Szentlélek előtt és engedni, hogy Isten Igéje vezesse. Így napról napra alakul bennünk Jézus élete. Pál apostol azt írja a Galata levélben (5,22): „*A Lélek gyümölcsei: szeretet, öröm, békesség, türelem, kedvesség, jóság, hűség, szelídség (szerénység), önmegtartóztatás (tisztaság).*" Ez valóság! A mai élet minden zűrzavara ellenére lehet így élni! De nem a magunk erejéből, hanem a Szentlélek által!

Láttam fiatalokat és időseket, akik teljes lelki zűrzavarban voltak. Miután megnyíltak a Szentlélek előtt, elteltek örömmel és békével! Láttam férfiakat és nőket, akik nem tudtak mit kezdeni az életükkel, de amikor a Szentlélek betöltötte a szívüket, elkezdtek őszintén szeretni, szívből megbocsátani, és fölismerték Jézusban életük értelmét! Láttam az élet sebeitől megkínzottakat zokogni és gyűlölködni a teljes reménytelenségtől, de amikor a Szentlélek belépett az életükbe, kisimult az arcuk, nevettek a boldogságtól és csak annyit tudtak mondani: **„Köszönöm... Istenem... nem is gondoltam volna... köszönöm!"** Igen, valóság lett, amit Pál így ír a Róm 5,5-ben: „*Isten szeretete kiáradt szívünkbe a ránk árasztott Szentlélek által.*" Ebben a Lélekben éljük át, hogy Isten a mi jóságos Atyánk! (Róm 8,16)

1. ISTEN GYÓGYÍT!

Mivel szellemi lények vagyunk, a betegségeinknek is szellemi gyökerei vannak: ez a szellemi gyökér az áteredő bűn. A bűnbeesés előtt Ádám Isten látásának állapotában volt – azaz teljes egységben, közösségben élt Istennel. Nemcsak azt jelentette ez, hogy mindig tudta, mit kíván tőle az Úr, hanem azt is, hogy mindig a jelenlétében élt, egy állandó szeretetáramkör kötötte össze Vele. A bűnbeesés következménye ennek a közösségnek, szeretetegységnek az elvesztése, amit úgy fejeznek ki: **értelmük elhomályosult.** Itt az értelem nem a gondolkodó értelmet jelöli elsősorban, hanem a szellemi értelmet, amellyel Istenhez, önmagunkhoz és a világhoz kapcsolódtak. A belső világosság elvesztése tisztátalanná tette az embert a szó általános értelmében: oly módon, hogy **rabja lett szenvedélyeinek, a világ-**

nak (vö. Káin), teste kiszolgáltatott lett a betegségeknek és a halálnak. A bűnbeesés következtében az ember testileg és lelkileg beteg lett. Érzelmi életét is legyőzte a sötétség. Amikor az ember legszentebb és legfontosabb része (maga a lényege) vakká lesz, akkor az ember beteggé válik. Minden ember beteg, mert az áteredő bűn mindenkire kiterjedt. Ezért az embernek gyógyításra, gondozásra van szüksége. Ezt teszi lehetővé Krisztus kereszthalála, feltámadása és a Szentlélek elküldése. Krisztus a testnek és a léleknek egyaránt orvosa. Ezt a feladatot bízta Egyházára! Vannak bennünk képek a történelemből, amelyek arról szólnak, hogy az Egyház vezetői keresztes háborúkat indítanak, vagy helyi harcokba keverednek, püspökök, mint hadvezérek karddal a kezükben csatát vezetnek... országrészek fölött uralkodnak... de nem ez az Egyház igazi küldetése, hanem a gyógyítás! A bűntől megsebzett szívek gyógyítása! Hogyan megy végbe a gyógyítás?

2. A GYÓGYÍTÁS FOKOZATAI

Ahogy a tudás megszerzésének folyamatában van alap-, közép- és felsőfok, ugyanúgy a lelki életben is. Ott úgy nevezik: megtisztulás, megvilágosodás és egyesülés. A megváltás elnyeréséhez keresztül kell menni a tökéletesség mindhárom fokozatán. Ha nem küzdünk ezért, rosszabbak vagyunk, mint a pogányok! Mert a pogányok azt tagadják, amit nem ismernek. Mi pedig azt tagadjuk, amit megismertünk: Isten jóságát, szeretetét és ismeretét.

Aki a tökéletesség három fokozatát elérte, az mondható gyógyult embernek: **mert megszabadult a bűn beteggé tevő hatásától és szabadon él Isten szeretetében**. A tökéletesség útján való előrehaladás megkívánja, hogy az ember legyőzze az ellenállást. Akiben ellenállás van, abban leáll a gyógyulás folyamata. Nemcsak a tudatos bűnnel lehet ellenállni a Szentléleknek, hanem félelemmel is, sőt a jónak az elmulasztásával is. Az ember fél elveszíteni önmagát, fél attól, hogy milyen megerőltető jónak lenni, fél attól, hogy mindig le kell győznie lustaságát, fegyelmezetlenségét, hiúságát és gőgjét.

Ha sikerül legyőznie az ellenállását, a következő lépés: **megtanulni az együttműködést a Szentlélekkel**. Jézus azt mondta mennybemenetele előtt az apostolainak: *„Maradjatok a városban... várjatok az Atya ígéretére"* (ApCsel 2,4-5). Ez a várakozás egymás közösségében való belső figyelmet jelent. Érezték, hogy életük legdöntőbb eseménye előtt állnak. Most nem mentek halászni, nem szórták szét magukat a világ dolgaival, nem veszekedtek, nem versengtek egymással – hanem egész valójukkal Istenre figyeltek és vágyakoztak az Atya ígéretére. Hálaadó és dicsőítő zsoltárokat mondtak, saját szavaikkal is szóltak az „Abbá"-hoz, ahogy Jézustól tanulták. És egyszer eljött a pillanat, amikor a Szentlélek hálaadó örömmel és szeretettel töltötte el őket. Valóban tűz gyulladt bennük, amely kiapadhatatlanul égett életük végéig. Eggyé váltak Istennel. Ezt az egyesülést keressük mi a karizmatikus megújulásban. Ezért kell keresztülmenni a megtisztulás, megvilágosodás és az egyesülés fokozatain.

Az egyházatyák és rájuk építve Keresztes Szent János, három fokozatot állapítanak meg: **a megtisztulást, a megvilágosodást és az egyesülést**. Itt tudatosítanunk kell, hogy mind a három fokozatot és a gyógyulást a Szentlélek által tudjuk elérni! A Szentlélek először megmutatja nekünk, hogy nem lehetünk egyszerre rabok és szabadok, nem lehet bennünk egyszerre sötétség és világosság. A megtisztulásban az ember elutasítja a dolgokhoz kapcsolódó szenvedélyes ragaszkodását, legyőzi a teremtmények uralmát (Róm 8,13). A *„szolgai állapotból felszabadul Isten fiainak dicsőséges szabadságára"* (Róm 8,21; Gal 5,13). A megtisztulás folyamata megkívánja a lángoló imádságot és a böjtben megvalósuló önfegyelmet. Igényel egy bizonyos távolságtartást mindazoktól a dolgoktól, amelyek fölébresztethetik a szenvedélyes ragaszkodást, vagy függést, gondolataink és vágyaink tisztántartását. Mindez nemcsak a megtisztulás szakaszára érvényes, hanem **állandóan**. Mert ha valaki ezeket elhanyagolja, bármikor visszaeshet a Szentlélek-keresztség utáni szakaszból a megtisztulás szakaszába.

A Szentlélek kiáradása – a megvilágosodás – a fölszabadult szívben jöhet csak létre! Az ember ezen a fokon már részesül az Isten-látás ajándékában (ahogy ezt Ádám átélte a bűnbeesés előtt).

Látja, hogy ő maga és minden létező a Teremtő Istennek köszönheti létét. Ebből kifolyólag az egész létezésen keresztül dicsőíti Istent. A megvilágosodás gyümölcse a szív mélyéből fakadó imádat, Isten mélyebb ismerete és Isten jelenlétében való élet. Az ember itt fedezi fel, hogy nem saját erejéből él, hanem Isten erejéből. Neki köszönheti képességeit és azokat a karizmákat, melyekkel építheti az Egyházat. A karizmákban ugyanakkor megtapasztalja Isten hatalmát, szeretetét és közelségét. Ez a megtapasztalás segíti, hogy vágyakozzon a tökéletesség harmadik fokozatára: az **egyesülés**, vagy ahogy az egyházatyák írják, a teoziszra (átistenülésre). Ezen a fokon az ember elmondhatja, amit Pál apostol ír: *„Élet ugyan, de már nem én, hanem Krisztus él bennem"* (Gal 2,20). Az egyesülésben a Szentlélek

által feltárul az ember előtt Isten mélysége: a végtelenül jó, végtelenül szép, végtelenül szent!

Ebben a tapasztalatban a szív annyira fellángol a szeretettől, hogy nem kíván már semmit a maga javára, sőt szeretne szenvedni, önmagát teljes áldozatul adni Istennek. Mindent Isten dicsőségére akar tenni. Ez az a pont, amelyben a földi élet érinti a mennyországot! Mert ez az Isten-ismeret, Istenben való öröm egy végtelen megtapasztalás lesz a mennyországban.

Mindezt megtaláljuk Pál apostol leveleiben. Ezek a levelek a pogányságból megtért keresztényekhez szólnak. Ami azt jelenti, hogy Pál apostol lehetségesnek tartotta, hogy mindenki, aki igazán Jézusnak adta az életét, elérheti a tökéletességet. Elnyerheti az Istennel való egyesülés ajándékát a Szentlélektől. A karizmatikus megújulás fölfrissíti ezt a lehetőséget, amely az egyházatyák írásaiban és az első keresztények gondolkodásában jelen volt.

A megújulás bátorít bennünket arra, hogy ne álljunk meg a második lépésnél: ne elégedjünk meg a megtisztulás fokozatával, hanem menjünk előre az egyesülésig és örvendezzünk Istenben!

(Hierotheos Vlachos könyve alapján.)

Katona István

Tartalomjegyzék

Floyd McClung: A mennyei Atya vár téged 3
P. Tilmann Beller: A feltétel nélküli önelfogadás 6
Patti G. Mansfield: A Szentlélekben való élet folytatása 7
Halász Piusz: Urunk Jézus! 10
André Louf: Lobbants lángra Szentlélek! 10
Balog Zsófi: Pünkösd Csíksomlyón .. 11
Michael Scanlan: A Szentlélek gyógyító ereje 13
Katona István: Jöjj Szentlélek, jöjj közénk, jöjj el fényességünk! 16

MARANA THA

A Szentlélekben való megújulás katolikus lapja
Megjelenik kéthavonta.
Szerkesztőség:
Budapest 1053, Ferenciek tere 9.
Telefax: 317-4895
Felelős kiadó, főszerkesztő:
Katona István
Az Emmausz Katolikus Karizmatikus Közösség
Marana Tha 2000 Alapítványa
Műszaki szerkesztő: Fehérváryné Merényi Ágnes
Készült a GÖDI PRINT Kft nyomdájában
Felelős vezető: Lakatos Imre
ISSN 0865-2805 B/EL/28/1992

SZERKESZTŐI ÜZENETEK

- Értesítjük kedves olvasóinkat, hogy megjelentettük **Emiliano Tardif** atya **Jézus a Messiás** című könyvét (az első kiadás 1991-ben jelent meg), és **Raniero Cantalamessa: Megszentelődésünk forrása az Eucharisztia** című könyvét (300.–Ft).
- Sajnos a posta hibájából jelezték néhányan, hogy **nem kapták meg újságunkat.** Elnézésüket kérjük, de nem tehetünk róla. Ha jelzik, postafordultával újra elküldjük a hiányzó példányokat. Ha valaki külföldi ismerősének fizet elő, a csekk hátlapján jelezze, kinek fizeti elő (pontos címet kérünk).
- A bíboros úr körlevélben közölte, hogy a **mozgalmak találkozója** a kis Körcsarnokban lesz május 16-án. Reggel 9 órakor gyülekező, és 10 óra a kezdés időpontja.
- **„Pünkösd Európa felett" összejövetel** szokás szerint a Gellért hegyen a Víztározónál lesz megtartva. 11 órakor dicsőítés, utána pedig szentmise.
- **Benny Hinn** amerikai protestáns pásztor evangelizációs összejövetelt tart a fradi pályán (Üllői út 129) július 10-én szombaton este 7 órakor és július 11-én vasárnap délután 3 órakor. Két könyve jelent meg eddig magyar nyelven: „Jó reggelt Szentlélek!" és „A kenet". Összejövetelei nagy hatásúak Amerikában, bár egyesek szélsőségesnek tartják. Kétségtelen, hogy történtek gyógyulások evangelizációs alkalmain.

Címlap és címlap belső fotók: Fehér Márta és Szabó Róbert
Hátlap és hátlap belső fotók: Balog Zsófi

Az újságban a 3. 7. 10. és 11. oldalon található rajzokat **Tóth Mariann** készítette, melyeket Kalla Viktória: Szelíd fényekről álmodom c. verses kötetének (Marana Tha sorozat 76.) illusztrációiból válogattuk.

A Végtelen Jóság, a Végtelen Irgalom, és Igazság édesanyját köszöntjük bizalommal telt szívvel e fényességes pünkösdszombati búcsún.

Felemelő a tudat és élmény, hogy több százezer Istenben örvendező, a Szentlélek kegyelmi áldásában hívő ember vándorol napokon át, főutakon, mellékutakon, erdőkön, mezőkön keresztül, mindenféle csapásokon át, s útközben imák szárnyaló hangja, bűnbánati zsoltárok dallama és Mária énekek üde csengése száll az ég felé.

Több százezer ember vonul példás rendben, hogy imádkozva, dicsőítve hálát adjon az Úrnak, és Mária segítő közbenjárását kérje lelki és testi épségéért.

100 Ft

Jöjj Szentlélek Úristen! - zeng ezrek ajkáról a hívó dallam. A meghatottság szellője simogat, az arcomon lepergő boldogságkönnyek megcsillannak a napból kiáradó fénysugárban, az egyre erősödő Szentlélek-áradásban...

